

Issam Charrouh Ahrouch 2n ESO F

ES Cayetano Sempere

Connexió Perduda

En un futur on la tecnologia controlava tot, Alfonso caminava entre carrers il·luminats per pantalles i drons que controlaven i entregaven paquets. La ciutat era quasi perfecta, però alguna cosa faltava. Les converses havien desaparegut, i la gent ja no era com abans, ja no jugaven al futbol al parc, no anaven a donar una volta amb els amics, ara tothom estava més pendent en el seu món digital.

Un matí de l'any 2543 en travessar una plaça que hi havia fins a la seua casa, va veure a un home assegut en un banc llegint un llibre; l'home es veia molt entrenigut, llegint el seu llibre. Alfonso, qui estava amb el mòbil va mirar a la seua dreta i es va quedar un poc sorprès perquè no era normal veure a una persona llegint un llibre en el carrer, i de la intriga va anar a parlar amb ell.

-Hola, bon dia-va dir Alfonso

-Bon dia xiquet com et dius?-li va contestar el home

-Em dic Alfonso i tu?-va preguntar el xiquet

-Issam, què vols?-va dir l'home

-M'ha sorprès que estigues llegint un llibre a estes altures de la vida.-li va contestar

-Ja, però és que no t'hauria de sorprendre, t'hauria de semblar normal. És que no t'has adonat de tot el que hem perdut? li va preguntar Issam amb un somriure molt tranquil.-li va dir

-Alfonso va pujar les seues celles. À què et referixes?-va dir el xiquet

-Les màquines ens ajuden, però ens han apartat de l'essencial. Ja no parlem, a eixir amb els amics, ja no reflexionem.-li contesta l'home

Les paraules d' Issam van alarmar l' i no et deixa mirar-ho avisa'm i no et deixa mirar-ho avisa'm Alfonso. La vida havia sigut

còmoda, però buida. La tecnologia havia millorat tant les coses que havíem oblidat el que significava estar en la vida de veritat.

-Què podem fer?- va preguntar Alfonso.

Issam es va alçar. I va dir-li a Alfonso: "jo crec que només necessitem tornar a la vida simple com abans. Converses, moments junts, "fen tonteries", jugar a la pilota tot això és el que ens fa humans de veritat no com ara que tots estan amb la maquineta tot el dia.

Alfonso el va mirar, sorprés per la veritat que deia en cada una de les seues paraules. Caminem?- va dir finalment Alfonso a Issam.

I, sense pensar-ho més, Issam va acceptar i van començar a caminar junts, parlant el que la tecnologia no podia oferir-nos, la connexió dels humans, de disfrutar moments inoblidables...etc